Direcția cea mai avantajoasă

On Septembrie 08, 2009

Sporește-ți potențialul de afirmare personală printr-o îmbogățire a perspectivelor și a înțelegerii față de partea vizibilă a prezenței tale în lume.

Cu câteva zile în urmă am fost în vizită la unul dintre prietenii mei cei mai buni. A fost prima vizită pe care i-am făcut-o anul acesta și am nimerit cred într-un moment cam nepotrivit. Niște rude mai îndepărtate de-ale lui veniseră și ele în vizită cu puțin timp înaintea mea, și se apucaseră deja să stea la taclale în bucătărie, unde am fost și eu invitat.

Era și o fetiță cu ei care, după statură și înfățișare, după vocea ei jucăușă, nu putea avea mai mult de șase ani. Împreuna cu nepoțelul prietenului meu se jucau de-a v-ați ascunselea prin casă, nestingheriți, fără să deranjeze pe nimeni, fără să facă prea mult zgomot. Dar, ori de câte ori îi venea rândul să se ascundă, fetița, foarte voioasă, foarte veselă și cu un chef de joacă nebun, fugea repede și se pitula sub masa din bucătărie. Aștepta ghemuită ca într-o colivie, în dosul feței de masă care atârna până jos, momentul oportun de a se repezi la perete pentru a câștiga jocul. Dar ce ghinion, băiatul o descoperea de fiecare dată.

M-am întrebat: dacă tot are libertate totală, de ce nu încearcă să se ascundă în altă parte - în sufragerie, într-unul din oricare dormitoare, după un dulap, după vreun birou, sub pat - așa cum ar fi făcut mulți copii, după ușă, după frigider, în spatele cuierului, în oricare alt loc?

Leadership: Cum te definești prin relaționarea ta la o situație în care te simți obligat să joci un rol de observator, fără să poți manifesta receptivitate și solicitudine față de cerințele unei experiențe de viață care se poate acumula numai prin implicare directă?

Nimeni nu i-a spus nimic, nimeni nu a intervenit în jocul lor intens, deși categoric, cu toții, le urmăream zbenguiala. Fetița revenea sub masă, de fiecare dată ferm convinsă că își va păcăli partenerul de joc, ceea ce nu s-a întâmplat nicicum. Cu siguranță locul acela îi inspira o încredere totală, deși nu știu prea bine de unde provenea această încredere. Poate că se obișnuise cu acel loc, poate că i se părea cea mai sigură ascunzătoare din casă. Indiferent de modul în care gândea, un singur lucru era cert: tot timpul revenea sub masă și tot timpul era descoperită. N-a câștigat niciodată jocul.

Acum te întreb: dacă mâine fetița se va juca de-a v-ați ascunselea în altă parte, într-o altă locuință, care crezi că va fi locul sigur și de încredere în care se va ascunde? Ai ghicit: probabil sub masa din bucătărie.

În acel moment am simțit o înstrăinare de lumea care mă înconjoară, am trăit o înstrăinare de mine însumi pe care însă abia după mulți ani am înțeles-o până la capăt, cu toate subtilitățile care pot face diferența dintre o imagine de o calitate excepțională și una mai slabă. Am fost nevoit să mă redefinesc în punctul central al unei oglinzi care nu reflectă nicio importanță. Eram imaginea unui nobody care îmbrățișează banalitatea vieții în timp ce alții o trăiesc printr-un spirit liber, printr-un apel continuu la acțiune.

Leadership: Înțelegi care este reacția ta la o situație care din păcate nu depinde de tine, astfel încât să-ți depășești tendința de a juca mereu rolul de învins?

Este cu siguranță foarte greu să fii în pielea acelora care bat ritmul pe loc și nu avansează cu nimic în tot ceea ce întreprind. Rolul fetiței, de învins, îl jucăm foarte mulți dintre noi, fără să

ne dăm seama. Ne-am obișnuit să urmăm, încă de mici, un singur drum, de parcă altul n-ar exista.

Ne-am obișnuit să ne organizăm acțiunile numai într-o singură direcție, neînțelegând că există și vor exista mereu alte sensuri, alte posibilități, unele mult mai favorabile decât am putea crede. Cel mai adesea ne simțim atrași de un loc sigur. Şi facem aceleași lucruri sigure, dar ridicole, vreme îndelungată, iar apoi ne întrebăm cu stupefacție: cum de nu s-a schimbat nimic?

Să continui să faci aceleași lucruri și să te aștepți la rezultate diferite, e absurd, dar unii oameni, din păcate, se vor complace tot timpul în această absurditate.

Leadership: Esența primordială a ceea ce te caracterizează într-o situație de tipul "privesc, dar nu mă pot implica" își poate îndeplini funcțiile de ordonare a unei realități mai largi doar prin aportul unor particularități de răspuns la factorii de căpetenie ai concepției despre voința libera?

Cei trei factori de căpetenie ai concepției despre voința liberă sunt: scopul propus, efortul specific voluntar și comportamentul de biruire a obstacolelor.

Ţi s-a întâmplat vreodată să găsești o hartă, dar să nu știi ce anume indică ea? Interpretarea unei hărții nu trebuie să pornească de la o idee fixă. Căci deseori interpretarea se bazează și pe informație negativă. Uneori, ceea ce nu apare pe hartă este la fel de important ca și ceea ce este reprezentat.

Ca lider, tu ești chemat să dai startul unui drum, nu să privești cum își găsesc alții drumul lor. Concepția care stă la baza creării acestui drum, pașii de acțiune care te vor ajuta să parcurgi mai eficient traseul, elementele constitutive sau auxiliare, toate aceste etape sunt cumulate cumva pe o hartă – o hartă lăuntrică, fundamentată pe un raționament mai mult deductiv. Dacă această hartă stochează o cantitate prea mare de informații negative, induse de alții sau create de tine însuți, atunci drumul care este reprezentat pe ea va fi evident eronat.

Dar, aidoma fetiței de care ți-am povestit la început, s-ar putea să te blochezi când vine vorba de citirea și interpretarea corectă a hărții lăuntrice. S-ar putea să urmezi o cale neprofitabilă, iar progresele tale să nu fie răsplătite.

Iar una din cele mai importante lecții este aceasta: esența care caracterizează un lider este ceea ce constituie și determină un lucru, o reacție sau o direcție în accesarea unei noi realități, ea nu trebuie să fie expresia constantă a unei priviri adânci și atente care se pierde definitiv în lumina destinului altora.

Esența unei noi conștiințe care trebuie să înflorească în tine poate fi dată de diferența dintre privirea adâncă care se pierde definitiv în lumina destinului altora și vederea unei deschideri către ceea ce se întâmplă cu adevărat în viață pentru a înțelege direcția unei noi perspective de receptare a fenomenului numit "înstrăinarea de tine însuți".

Direcția cea mai avantajoasă pe care o poți obține sub efectul unui moment existențial memorabil, este dată de lecția pe care o ai de învățat, indiferent cât este de dureroasă, pe care o vei folosi ca să îți amintești mereu ce importanță are o anumită circumstanță în crearea unei realități mult mai profunde.

Source: https://neculaifantanaru.com/directia-cea-mai-avantajoasa.html